

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 8Csp/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316217846
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Karaffa
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2316217846.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v právnej veci žalobkyne: F. S., nar. X.X.XXXX, bytom G., S. XXXX/XXXX, zastúpená advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: Profi Credit Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.065,38 euro spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.065,38 euro od tretieho dňa po doručení rozsudku žalovanému až do zaplatenia.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, ktoré budú vyčíslené osobitným uznesením súdom prevej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojou žalobou došlou na súd 30.9.2016 prostredníctvom advokáta žiadal, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a preto je úver zo zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Žalobca je povinný uhradiť tento úver len do výšky istiny poskytnutého úveru. Ďalej žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že revolving poskytnutý zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je neplatný a žalobkyňa je povinná uhradiť tento revolving len do výšky istiny poskytnutého revolvingu. Žalobkyňa tiež žiadala určiť, že Dohoda o poskytnutí služieb uzatvorená v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere je neplatná a žalovaný je povinný uhradiť na účet žalobcu sumu vo výške 262,55 euro a nahradiť trovy konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 30.9.2010 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. Uvedená zmluva však nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, nakoľko v zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej RPMN), zmluva obsahuje neprimeranú výšku úrokovej sadzby, v zmluve nie je uvedená výška splátok istiny, úrokov a poplatkov. V rámci zmluvy sa poskytuje jednak „klasický“ spotrebiteľský úver a zároveň aj revolvingový úver ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte zmluvy. Tento vopred predpísaný text žalobca nemohol nejako ovplyvniť. Zmluva o úvere neobsahuje adresu veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Zmluva tiež neobsahuje ustanovenia o tom na akú dobu sa zmluva uzatvára a termín konečnej splatnosti úveru. Žalobca v žalobe konštatuje, že Zmluva neobsahuje ďalšie predpísané náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Neplatné sú tiež ustanovenia o zmluvnej pokute nakoľko tieto ustanovenia neobsahuje zmluva ale sa nachádzajú iba v Zmluvných dojednaniach. V absolútnom rozpore s dobrými mravmi je tiež Dohoda o poskytnutí služby uzatvorená

v bode 8 Zmluvy. Za túto službu si žiada žalovaný odplatu vo výške 172,79 euro, teda takmer 15% z celkovej výšky poskytnutého úveru.

3. Žalovaná strana poukázala na rozpor žaloby so zákonom nakoľko objektívne neexistuje právna norma, na základe ktorej by sa žalobca mohol domáhať rozhodnutia, ktorý žiada svojim petitom.

4. Čo sa týka údaj o PRMN tento sa v zmysle zákona dohodnúť nedá. Zákon určuje, že pôjde o dohodnutý údaj ale o vypočítaný ukazovateľ. Zákon určuje kedy sa tento údaj má vypočítať t.j. v čase uzavretia zmluvy a nie napríklad v čase podania žiadosti o úver. Presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako PRMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou PRMN a PRMN schváleného úveru vyplýva výhrade z toho, že PRMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je uvedená v bode 6 presne. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy a tento dátum sa stane známy až pri schválení úveru.

5. Čo sa týka odplaty za požičanie finančných prostriedkov - teda úrokov žalovaná strana uvádza, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehota splatnosti. Žalovaná strana je toho názoru, že odplata za poskytnutý úver nebola podstatne prevýšená. Hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií v rozhodnom období t.j. ku dňu 31.9.2010 bola vo výške 47,39%. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu teda podstatne neprevyšovala.

6. Žalovaná strana uvádzala, že v bode 6 Zmluvy je určená výška splátky (64,296) termín splátky (ku ktorému dňu sa platí - 15. deň v mesiaci), je tu určený počet splátok - 42 splátok, teda má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k, Zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Čo sa týka neplatnosti revolvingového úveru ako to žalobca tvrdí, tak žalovaná strana oponuje, že z ničoho nevyplýva, že by žalobca pred podpisom zmluvy nevedel akú zmluvu uzatvára a čo je jej obsahom. V tejto súvislosti žalovaná strana poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 81/2011. Tiež bolo poukázané na to, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (čl. 9 zmluvných dojednaní) resp. požiadať o jeho stornovanie.

8. Žalovaná strana poprela, že by nebola uvedená adresa veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií. Ako dôkaz uviedla, že táto náležitosť je obsiahnutá v ustanovení článku 15 ods. 1 Zmluvných dojednaní. Dojednania o zmluvnej pokute sú uvedené v čl. 14. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere ale sú jeho technickou súčasťou. Zmluva a zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste popiera pričom žiadosť a zmluva tvoria líce listiny a zmluvné dojednania tvoria rub listiny.

9. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo splátkového kalendára ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva teda údaj o konečnej splatnosti úveru obsahuje. Termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky a to za predpokladu, že bude dlžník riadne a včas pristupovať k splácaniu svojho úverového záväzku. Z uvedeného zároveň vyplýva aj doba trvania zmluvy.

10. Žalovaná strana poprela tvrdenia žalobcu týkajúce sa Dohody o poskytnutí služby. Z tvrdení žalobcu nevyplýva v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov. Žalovaná strana poukazuje na bod 8 odstavec 8.6 Dohody o poskytnutí služby, kde dlžník vyhlasuje, že túto dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojim podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Dohoda o poskytnutí služby je podľa žalovanej strany individuálnym dojednaním v zmysle §-u 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

11. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 1.12.2016 doručeným súdu 15.12.2016 rozšíril žalobou uplatnené právo a na základe toho súd uznesením zo dňa 6.4.2017 pripustil zmenu žaloby.

12. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 24.5.2017 došlým na súd 29.5.2017 sa vyjadril k veci a podal návrh na zmenu žaloby keď žiadal: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2065,38 euro spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2065,38 euro od tretieho dňa po doručení rozsudku žalovanému až do zaplatenia. Uznesením zo dňa 13. júna 2017 súd pripustil takto formulovanú zmenu žalobného petitu.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, lustráciou spisov týkajúcich sa sporov žalobkyne na OS Galanta a zistil tento skutkový stav veci.

14. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že celý život žila sama a vychovala dvoch synov a ako zástupkyňu riaditeľky v materskej škole jej príjem nepostačoval na krytie životných potrieb, pričom životná situácia si vyžiadala, aby si zobrala úver, ktorý sa aj snažila splácať a keď zistila možnosť riešiť svoju situáciu prostredníctvom súdu tak to využila. Na tunajšom súde prebiehajú konania pod spisovými značkami XXCsp/XXX/XXXX, XXCsp/XXX/XXXX, XXCsp/XXX/XXXX, XXCsp/XXX/XXXX, kde ako žalobca vystupuje F. S. a ako žalovaný Profi Credit Slovakia s.r.o.

15. Dňa 30.9.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Žalovaná strana, ktorá poskytovala úver vystupovala ako právnická osoba, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov. Žalovaná strana je dodávateľom a teda jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu.

16. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru. Celková výška úveru bola 1200 euro. Ročná úroková sadzba úveru bola 70%. RPMN za úver bola vo výške 67,15%. Výška splátky bola 64,29 euro mesačne po dobu 42 mesiacov. celková čiastka splatná dlžníkom bola 2700,18 euro. Odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby 172,79 euro. Poskytnutá čiastka revolvingu bola v sume 632,61 euro. Celková čiastka splatná dlžníkom pri poskytnutí revolvingu bola vo výške 1542,96 euro. Predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 60,68%. Ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%. Odplata za poskytnuté služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. b) Dohody o poskytnutí služby 89,76 euro.

17. Podľa ust. § 2 písm. a) z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v postavení veriteľa s poukazom na predmet podnikania a žalobca boli v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento právny vzťah sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákon o ochrane spotrebiteľa).

18. Výška PRMN uvedená v predmetnej zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. V zmysle zákona musí byť PRMN uvedená v zmluve jednoznačne a zrozumiteľne. V zmluve je uvedená PRMN v bode 5 Zmluvy inak ako v bode 6 Zmluvy. Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobcu ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné.

19. V predmetnej zmluve ročná úroková sadzba bola vo výške 70%. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy pri úveroch od 1 do 5 rokov bola úroková sadzba spotrebiteľských úverov vo výške 15,47%. V danom prípade žalovaný poskytol žalobkyni úver na 3 a pol roka.

20. Dojednanie úrokov v neprimeranej výške je v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (1 Cdo 57/2005 NS SR; ZSP č. 35/2010).

Podľa rozsudku NS ČR 21 Cdo 1484/2004 nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dohodnuté pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a že teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda ktorou boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté neprimerane vysoké úroky, je neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Neprimeraná a teda odporujúca dobrým mravom je len taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe ich dohodnutia obvyklú. Iba konkrétne zistenia, či a koľkonásobne prevyšuje dohodnutá výška úrokov hornú hranicu obvyklej úrokovej miery pri úveroch poskytovaných bankami, dovoľuje urobiť záver, či výška úrokov presahuje obvyklú úrokovú mieru podstatným spôsobom. Až stav, keď to tak je, odôvodňuje záver, že ide o dojednanie, ktoré je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. (viď 33 Odo 236/2005 NS ČR).

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

V danom prípade v zmluve určená úroková sadzba viac ako štvornásobne prevyšuje úrokovú mieru komerčných bánk. Na základe vyššie uvedeného je potrebné posudzovať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže ide o neplatné zmluvné dojednanie treba to posudzovať tak akoby nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva, ktorá neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Aj v obdobných prípadoch keď žalovaný uzatváral zmluvy s úrokovou sadzbou okolo 70% súdy takého úrokové sadzby považovali za neprimeranú zmluvnú podmienku. Jednalo sa napríklad o rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 24.5.2016 sp. zn. 7C 126/2014, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17 Co 296/2015 zo dňa 21.4.2016.

21. V zmluve nie je uvedené započítanie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky, o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a iné poplatky. V predmetnej zmluve táto náležitosť chýba. Neuvedenie týchto náležitostí je považované za neprijateľnú podmienku. Sú

poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v ktorom sa hovorí, že ak zmluva neobsahuje náležitosti dané zákonom považuje sa za bezúročnú a bezpoplatkovú.

22. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 3.6.2015 sp. zn. 3 Co 289/2014 vopred predpísaný text zmluvy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa ustanovenia §-u 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci žalobca uzavrel okrem klasického úveru aj revolvingový úver ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte zmluvy. Tento vopred vpísaný text žalobca nemohol ovplyvniť a po splnení podmienok mu bol automaticky poskytnutý revolvingový úver.

23. Povinnou náležitosťou zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je adresa veriteľa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Vyššie uvedená zmluva nemá túto náležitosť a aj z tohto dôvodu je bezúročná a bezpoplatková.

24. V zmluve v zmysle §-u 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto náležitosť musí byť určená pevným dátumom. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.2.2014 sp. zn. 23 Co 158/2013 ak v zmluve chýba aj druhá náležitosť a to doba trvania zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje to bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

25. Čo sa týka Všeobecných zmluvných podmienok na ne sa môže prihliadať iba za podmienky, že sú podpísané inak nenapĺňajú podmienku predpísanej písomnej formy (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.2.2015 sp. zn. 6 Co 396/2014). Predmetná zmluva neobsahuje ustanovenia týkajúce sa nesplácania spotrebiteľského úveru, splatenia úveru pred lehotou splatnosti.

26. Neplatne je dojednaná zmluvná pokuta nakoľko sa nachádza iba v Zmluvných dojednaniach a nie priamo v zmluve. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co 355/2014 zo dňa 13.5.2015 ak dojednanie o zmluvnej pokute nie je obsiahnuté priamo v spotrebiteľskej zmluve ale iba v obchodných podmienkach hoci vyhlásených za jej súčasť zmluvnú pokutu nemožno považovať za platne písomne dojednanú.

27. Čo sa týka dohody o poskytnutí služby toto za neprijateľnú zmluvnú podmienku už určil Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 24.2.2016 sp. zn. 15 Co 39/2016. Obdobne rozhodol Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 18 Co 109/2011.

28. Istina úveru uvedená v zmluve nezodpovedá výške finančných prostriedkov poskytnutých žalobcovi nakoľko žalovaný neoprávnene strhol žalobcovi poplatok vo výške 172,79 euro, čo ďalej znamená ešte väčší nesúlad PRMN uvedenej v zmluve so skutočnou výškou RPMN týkajúcej sa úveru.

29. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov súd zaviazal žalovanú stranu zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi tým, čo mu bolo poskytnuté a tým čo žalovaný strana zaplatila.

30. Súd pri svojom rozhodovaní sa riadil rozhodnutiami súdom vyššej inštancie, ktoré v obdobných veciach už rozhodovali.

Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 7 Cdo 201/2014

„ K zásadám právneho štátu, ktorými je sudca pri rozhodovaní viazaný, patrí aj princíp právnej istoty. Súčasťou právnej istoty je požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci. Od princípu právnej istoty možno odvodiť aj požiadavku, aby súdy aplikovali právnu normu v rovnakých podmienkach vždy rovnakým spôsobom. Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že súčasťou princípu právnej istoty je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované, pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Ďalej podľa názoru ústavného súdu za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (napr. rozhodnutia ÚS SR I. ÚS 87/1993, PL. ÚS 16/1995, II. ÚS 80/1999, II. ÚS 243/2005, IV. ÚS 14/2007).

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní III. ÚS 300/06 zo dňa 4.1.2007.

„ Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani v dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06).

40. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní 2 Cdo 241/2009 zo dňa 29.4.2010 „ Ak všeobecný súd aplikuje určité ustanovenie zákona bez relevantných dôvodov v rozpore s konštantnou rozhodovacou praxou, treba považovať takýto postup za arbitrárny. Takýto postup je

zároveň aj zásahom do princípu právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy (I. ÚS 335/06).

Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne, pričom práve úlohou najvyššieho súdu je usmerňovať rozdielne rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy právneho štátu sú princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom.

Naopak, podľa názoru ústavného súdu ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.“

Podľa článku 2 ods. 1, 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Právna istota je stav v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

31. Podľa §-u 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa §-u 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.